PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS
2007 m. kovo 8 d.*

Byloje T-339/04

France Télécom SA, anksčiau *Wanadoo SA*, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokatų H. Calvet ir M.-C. Rameau,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą M. É. Gippini Fournier ir O. Beynet,

atsakovę,

dėl 2004 m. gegužės 18 d. Komisijos sprendimo C(2004) 1929 byloje COMP/C-1/38.916, kuriuo *France Télécom SA* bei visoms tiesiogiai ar netiesiogiai jos kontroliuojamoms įmonėms, įskaitant ir *Wanadoo SA* bei visas tiesiogiai ir netiesiogiai jos kontroliuojamas įmones, nurodoma leisti atlikti patikrinimą pagal

* Proceso kalba: prancūzų.

2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų (EB) 81 ir (EB) 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL 2003, L 1, p. 1) 20 straipsnio 4 dalį, panaikinimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai I. Wiszniewska-Białecka ir E. Moavero Milanesi,

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. birželio 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų (EB) 81 ir (EB) 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL 2003, L 1, p. 1) 11 straipsnis „Komisijos ir valstybių narių konkurencijos institucijų bendradarbiavimas“ nustato:

„Komisija ir valstybių narių konkurencijos institucijos glaudžiai bendradarbiauja taikydamos Bendrijos konkurencijos taisykles.

<...>

Komisijai pradėjus sprendimo priėmimo pagal III skyriaus nuostatas procedūras, valstybių narių konkurencijos institucijos netenka kompetencijos taikyti Sutarties 81 ir 82 straipsnius. Jei valstybės narės konkurencijos institucija jau nagrinėja bylą, Komisija inicijuoja procesą tik pasitarusi su ta konkurencijos institucija."

2 Remiantis Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsniu „Komisijos įgaliojimai atlikti patikrinimus":

„1. Komisija, atlikdama šiuo reglamentu jai skirtas pareigas, gali atlikti visus reikiamus įmonių ir įmonių asociacijų patikrinimus.

2. Pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys, Komisijos įgalioti atlikti patikrinimus, turi teisę:

a) patekti į bet kurias įmonių ir įmonių asociacijų patalpas, teritoriją ir transporto priemones;

b) tikrinti knygas ir kitus veiklos dokumentus, kokioje laikmenoje jie bebūtų saugomi;

c) paimti ar gauti tokių knygų ar dokumentų kopijas ar išrašus bet kokia forma;

d) užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir knygas bei dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, koks būtinas patikrinimui atlikti;

e) paprašyti bet kurį įmonės ar įmonių asociacijos atstovą ar darbuotoją paaiškinti faktus ar dokumentus, susijusius su patikrinimo objektu bei tikslu, ir užfiksuoti atsakymus.

3. Pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys, Komisijos įgalioti atlikti patikrinimus, naudojasi savo teisėmis pateikę raštišką įgaliojimą, kuriame nurodytas patikrinimo objektas bei tikslas ir nuobaudos, numatytos 23 straipsnyje tuo atveju, jei pateikiamos ne visos reikalaujamos knygos ar kiti veiklos dokumentai arba jei atsakymai į klausimus, užduotus, kaip numatyta šio straipsnio 2 dalyje, neteisingi ar klaidinantys. Komisija pakankamai iš anksto informuoja apie patikrinimą valstybės narės, kurios teritorijoje jis bus atliekamas, konkurencijos instituciją.

4. Įmonės ir įmonių asociacijos turi leisti atlikti patikrinimus, nurodytus Komisijos sprendimu. Sprendime nurodomas patikrinimo objektas ir tikslas, paskiriama patikrinimo pradžios data ir nurodomos nuobaudos, numatytos 23 ir 24 straipsniuo-

se, bei teisė į sprendimo peržiūrėjimą Teisingumo Teisme. Komisija priima tokius sprendimus pasitarusi su valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas, konkurencijos institucija.

5. Valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas, konkurencijos institucijos pareigūnai bei jos įgalioti ar paskirti pareigūnai šios institucijos ar Komisijos prašymu aktyviai padeda Komisijos įgaliotiems pareigūnams ir kitiems lydintiesiems asmenims. Tuo tikslu jie naudojasi šio straipsnio antrojoje dalyje nurodytais įgaliojimais.

6. Jei Komisijos įgalioti pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys nustato, kad įmonė priešinasi pagal šį straipsnį atliekamam patikrinimui, suinteresuota valstybė narė suteikia jiems reikiamą paramą, kur reikia, tinkamai pasirūpindama policijos ar kitos teisėsaugos institucijos pagalba, kad jie galėtų atlikti patikrinimą. (Pataisytas vertimas)

7. Jei 6 straipsnio dalyje numatytai paramai suteikti pagal nacionalines taisykles reikia teisminės institucijos leidimo, dėl tokio leidimo turi būti kreipiamasi. Dėl tokio leidimo gali būti kreipiamasi ir kaip dėl atsargumo priemonės.

8. Jei kreipiamasi dėl 7 straipsnio dalyje numatyto leidimo, nacionalinė teisminė institucija patikrina, ar Komisijos sprendimas autentiškas ir ar numatytos prievartos priemonės nėra savavališkos ar perdėtos atsižvelgiant į patikrinimo objektą. Kontroliuodama prievartos priemonių proporcingumą nacionalinė teisminė institucija gali paprašyti Komisijos tiesiogiai ar per valstybės narės konkurencijos instituciją išsamių paaiškinimų, ypač dėl to, kokiu pagrindu Komisija įtaria esant (EB) 81 ir (EB) 82 straipsnių pažeidimą, ir dėl įtariamo pažeidimo sunkumo bei įmonės dalyvavimo pažeidime pobūdžio. Nacionalinė teisminė institucija neturi

teisės abejoti dėl patikrinimo būtinumo ar reikalauti, kad jai būtų pateikta Komisijos byloje saugoma informacija. Komisijos sprendimo teisėtumą turi teisę tikrinti tik Teisingumo Teismas."

3 Reglamento Nr. 1/2003 22 straipsnio („Valstybių narių konkurencijos institucijų atliekami tyrimai") 2 dalis nustato:

„Komisijos prašymu valstybių narių konkurencijos institucijos atlieka patikrinimus, kuriuos Komisija laiko esant reikalingais pagal 20 straipsnio 1 dalį arba kuriuos ji nurodė atlikti savo sprendimu pagal 20 straipsnio 4 dalį. Valstybių narių konkurencijos institucijų pareigūnai, atsakingi už šių patikrinimų atlikimą, ir institucijų įgalioti ar paskirti pareigūnai naudojasi savo įgaliojimais laikydamiesi nacionalinių įstatymų.

Komisijai ar valstybės narės, kurios teritorijoje numatoma atlikti patikrinimą, konkurencijos institucijai prašant, Komisijos įgalioti pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys gali talkinti suinteresuotos institucijos pareigūnams."

Faktinės bylos aplinkybės

4 2003 m. liepos 16 d. Sprendime, susijusiame su (EB) 81 ir (EB) 82 straipsnių (byla COMP/38.233 – *Wanadoo Interactive*) (toliau – 2003 m. liepos 16 d. sprendimas) taikymo procedūra, Komisija konstatavo, kad nuo 2001 m. kovo mėnesio iki 2002 m. spalio mėnesio *Wanadoo Interactive*, t. y. 99,9 % *Wanadoo SA* padalinys, kuri savo

ruožtu yra *France Télécom SA*, šiame sprendime nagrinėjamu laikotarpiu turėjusios nuo 70 iki 72,2 % jos kapitalo, padaliniu piktnaudžiavo savo dominuojančia padėtimi prieigos prie didelės spartos interneto teikimo privatiems klientams paslaugų rinkoje, taikydama grobuoniškas *eXtense* ir *Wanadoo ADSL* paslaugų kainas, ir skyrė *Wanadoo Interactive* 10,35 milijonų eurų baudą.

5 Šio sprendimo 2 ir 3 straipsniuose Komisija taip pat nurodė *Wanadoo Interactive*:

— *eXtense* ir *Wanadoo ADSL* paslaugų atveju nesiimti jokių veiksmų, galinčių turėti pažeidimui identišką ar panašų poveikį;

— perduoti Komisijai įvairių jos ADSL (*Asymmetric Digital Subscriber Line*, asimetrinė skaitmeninė abonento linija) paslaugų teikimo ataskaitą, kurioje būtų nurodomos pajamos, veiklos sąnaudos ir klientų pritraukimo sąnaudos, už kiekvienus ūkinius metus iki 2006 metų įskaitytinai.

6 2003 m. gruodžio 11 d., gavęs teigiamą *l'Autorité française de régulation des télécommunications* (Prancūzijos ryšių reguliavimo tarnyba) išvadą, Prancūzijos ūkio, finansų ir pramonės ministras patvirtino didmeninių *France Télécom* prieigos prie IP/ADSL ir jos suteikimo tarifų, kurie taip pat vadinami „5 variantas“, sumažinimą. Daugelis prieigos prie interneto paslaugų teikėjų, tarp jų ir *Wanadoo*, nusprendė atsižvelgti į šį didmeninių tarifų sumažėjimą savo mažmeniniuose pasiūlymuose.

7 2003 m. gruodžio 12 d. *Wanadoo* pranešė apie pirmą savo mažmeninių tarifų mažinimą, kuriuo sumažinami fiksuoto dydžio mėnesiniai mokesčiams už didelės spartos internetą, taikomą ir seniems, ir naujiems abonentams (pasiūlymai – neribota prieiga „eXtense 512k", neribota prieiga „eXtense 512k Fidélité", neribota prieiga „eXtense 1024k" ir neribota prieiga „eXtense 1024k Fidélité"), nuo 2004 m. sausio 6 dienos. Neribotos prieigos „eXtense 128k" pasiūlymo kaina nepakito.

8 2004 m. sausio 9 d. Komisija nusiuntė *Wanadoo* laišką primindama 2003 m. liepos 16 d. Sprendimo 2 straipsnio turinį ir prašydama pranešti, ar priėmus sprendimą įmonė sumažino savo mažmenines kainas sprendime nurodytoms paslaugoms arba ar ji ketina tai padaryti. Komisija patikslino, kad teigiamo atsakymo atveju ji pateiks *Wanadoo* formalų prašymą pateikti informaciją apie šio kainų sumažinimo detales. Be to, Komisija paprašė informuoti ją apie *Wanadoo* ūkinių metų pabaigą ir apie datą, kai jai bus perduota 2003 m. liepos 16 d. Sprendimo 3 straipsnyje reikalaujama informacija. Komisija pakartojo savo prašymą 2004 m. sausio 26 d. elektroniniame laiške.

9 2004 m. sausio 12 d. *AOL France SNC* ir *AOL Europe Services SARL* (toliau kartu – AOL), remdamosi EB 82 straipsniu ir Prancūzijos komercinio kodekso L 420-2 straipsniu, pateikė Prancūzijos *Conseil de la concurrence* (toliau – Konkurencijos taryba) skundą dėl *Wanadoo* grobuoniškų kainų, susijusį su keturiais naujais pasiūlymais, kuriuos pastaroji paskelbė 2003 m. gruodžio 12 dieną. Kartu su skundu, remiantis Prancūzijos komercinio kodekso L 464-1 straipsniu, buvo pateiktas prašymas taikyti apsaugos priemones, kuriuo visų pirma buvo siekiama sustabdyti naujų pasiūlymų platinimą.

10 2004 m. sausio 29 d. *Wanadoo* paskelbė apie naujo neribotos prieigos pasiūlymo „eXtense 128k Fidélité" ir keturių naujų fiksuoto dydžio mėnesinio mokesčio pasiūlymų (vadinamų „à la carte"), t. y. „eXtense 128k/20h", „eXtense 128k/20h Fidélité", „eXtense 512k/5Go" ir „eXtense 512k/5Go Fidélité", platinimą nuo 2004 m. vasario 3 dienos.

11 2004 m. sausio 30 d. laišku *Wanadoo* atsakė į 2004 m. sausio 9 d. Komisijos laišką, pranešdama, kad *France Télécom* sumažinus didmeninius tarifus ji pranešė apie naujus pasiūlymus, platinamus nuo 2004 m. sausio 1 d. arba vasario 1 dienos. Be to, 2004 m. kovo 15 d. laišku *Wanadoo* perdavė Komisijai metinę ataskaitą už 2003 m. (ūkinių metų pabaiga 2003 m. gruodžio 31 d.), kuri dar nebuvo patvirtinta visuotinio akcininkų susirinkimo.

12 2004 m. vasario 24 d. AOL papildė savo Konkurencijos tarybai pateiktą skundą, įtraukdama į jį nuo 2004 m. vasario 3 d. pradedamus platinti *Wanadoo* pasiūlymus ir taip pat pridėdama prie jo prašymą taikyti apsaugos priemones, kuriuo visų pirma buvo siekiama sustabdyti jų platinimą.

13 2004 m. gegužės 11 d. Konkurencijos taryba priėmė sprendimą Nr. 04-D-17 dėl AOL skundo ir prašymo taikyti apsaugos priemones, kuriuo ji atmetė prašymą ir perdavė skundą tirti (toliau – Konkurencijos tarybos sprendimas).

14 2004 m. gegužės 18 d. byloje COMP/C-1/38.916 Komisija priėmė sprendimą C (2004) 1929, nurodantį *France Télécom SA* bei visoms tiesiogiai ar netiesiogiai jos kontroliuojamoms įmonėms, įskaitant ir *Wanadoo SA* bei visas tiesiogiai ir netiesiogiai jos kontroliuojamas įmones, leisti atlikti patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį (toliau – ginčijamas sprendimas).

15 Pirmoje ir penktoje – tryliktoje šio sprendimo konstatuojamosiose dalyse nustatoma:

„<...> Komisija gavo informacijos, parodančios, kad *Wanadoo* Prancūzijos privatiems vartotojams taiko tokius prieigos prie interneto per ADSL tarifus, kurie

iš dalies nedengia kintamųjų sąnaudų, o iš dalies yra žemesni už bendrąsias sąnaudas. Remiantis turimais duomenimis, šie tarifai yra plano, siekiant išstumti konkurentus, dalis. Be to, gauta informacija parodo, kad nedidelė marža tarp aptariamų mažmeninių tarifų ir didmeninių *France Télécom* kainų <...> (5 variantas) sukuria tarifų žirkles, kurios nenaudingos konkuruojantiems ūkio subjektams, pageidaujantiems siūlyti prieigą prie didelės spartos interneto privatiems asmenims, remiantis *France Télécom* 5 variantu.

<...>

Remiantis Komisijos turima informacija, analizė atsižvelgiant į apskaičiavimo duomenis parodo, kad bent trys pasiūlymai (iš dešimties ginčijamame sprendime nurodytų pasiūlymų, paminėtų pirmiau 7 ir 10 punktuose), t. y. du pasiūlymai „à la carte“ po 128 kbit/s ir pasiūlymas „à la carte“ dėl 512 kbit/s/24 mėn.) nedengia savo kintamųjų sąnaudų. Bent jau du kiti pasiūlymai dėl 512 kbit/s (pasiūlymas „à la carte“ 12 mėn. ir neribotos prieigos pasiūlymas 24 mėn.) nedengia savo bendrųjų sąnaudų.

Komisija taip pat gavo informacijos, parodančios, kad atitinkami pasiūlymai yra strategijos, kuria siekiama apriboti konkurentų veiksmų laisvę ir sumažinti jų užimamą rinkos dalį, dalis.

Be to, remiantis Komisijos turima informacija, nepaisant 5 varianto tarifų sumažėjimo 2004 m. sausio mėnesį, marža tarp *Wanadoo* taikomų mažmeninių tarifų ir 5 varianto yra per maža ir trukdo konkuruojantiems ūkio subjektams, grindžiantiems savo pasiūlymus 5 variantu, konkuruoti su *Wanadoo* vienodomis sąlygomis.

Savo 2003 m. liepos 16 d. <...> sprendime Komisija padarė išvadą, kad *Wanadoo* užima dominuojančią padėtį Prancūzijos prieigos prie didelės spartos interneto privatiems vartotojams rinkoje. Informacija, kurią turi Komisija, parodo, kad ši išvada teisinga ir šiandien.

Pasiūlymai už mažesnę nei sąnaudos kainą, platinami *Wanadoo*, ir nedidelė marža tarp jos pasiūlymų ir 5 varianto tarifų veikiausiai apribojo konkurentų – iš Prancūzijos ar kitų valstybių narių – galimybę įeiti į rinką ir sukėlė grėsmę jau veikiantiems konkuruojantiems ūkio subjektams. Remiantis turima informacija, daugelis *Wanadoo* konkurentų turėjo prisiderinti prie naujų pasiūlymų ir šiuo metu visa Prancūzijos ADSL rinka yra nepelninga.

Aprašytų veiksmų tipas prilygsta nesąžiningų pardavimo kainų nustatymui. Jei jie būtų įrodyti, tokie veiksmai sudarytų piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi ir todėl pažeistų (EB) 82 straipsnį.

Kad galėtų įvertinti visas reikšmingas faktines aplinkybes, susijusias su preziumuojamais veiksmais ir preziumuojamu piktnaudžiavimo kontekstu, Komisija turi atlikti patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį.

Remiantis Komisijos turima informacija, labai tikėtina, kad visi duomenys, susiję su minėta praktika, visų pirma informacija, leidžiančia nustatyti sąnaudų padengimo laipsnį, ir susijusi su strategija, kuria siekiama apriboti konkurentų veiksmų laisvę ir sumažinti jų užimamą rinkos dalį, buvo pranešti tik kai kuriems *France Télécom* ir (arba) *Wanadoo* darbuotojams. Dokumentų, susijusių su preziumuojamais veiksmais, veikiausiai yra labai nedaug ir jie laikomi tokiose vietose ir tokia forma, kuri palengvina jų nuslėpimą, neatskleidimą ar sunaikinimą tyrimo atveju.

Todėl, siekiant užtikrinti šio patikrinimo efektyvumą, labai svarbu atlikti jį iš anksto nepranešant apie jį įmonėms, kurioms skirtas šis sprendimas. Taigi turi būti priimtas sprendimas pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį, kuriuo įmonėms būtų nurodyta leisti atlikti patikrinimą."

16 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnis nustato:

„*France Télécom* <...> ir *Wanadoo* <...>:

privalo leisti atlikti patikrinimą, susijusį su preziumuojamu nesąžiningų pardavimo kainų nustatymu prieigos prie didelės spartos interneto privatiems vartotojams srityje, prieštaraujančiu (EB) 82 straipsniui, turint tikslą apriboti konkurentų veiksmų laisvę ir sumažinti jų užimamą rinkos dalį. Patikrinimas gali būti atliktas visose įmonių patalpose <...>

France Télécom <...> ir *Wanadoo* <...> leidžia pareigūnams ir lydintiesiems asmenims, Komisijos įgaliotiems atlikti patikrinimą, bei jiems padedantiems suinteresuotos valstybės narės kompetentingos institucijos pareigūnams ir šios institucijos paskirtiems ar įgaliotiems pareigūnams patekti į visas savo patalpas, žemės sklypus ir transporto priemones per įprastą darbo laiką. Šios įmonės pateikia šių pareigūnų ar kitų asmenų reikalaujamas knygas ir kitus bet kokios formos veiklos dokumentus bei leidžia jiems vietoje patikrinti knygas ar veiklos dokumentus bei juos paimti ar gauti bet kokios formos jų kopijas ar išrašus. Jos nedelsdamos ir vietoje pateikia visus minėtų pareigūnų ar kitų asmenų prašomus paaiškinimus žodžiu dėl faktinių aplinkybių ar dokumentų, susijusių su patikrinimo dalyku ar tikslu, ir leidžia visiems įmonių atstovams ar darbuotojams pateikti tokius paaiškinimus. Jos leidžia minėtiems pareigūnams ar kitiems asmenims bet kokia forma įrašyti šiuos paaiškinimus."

17 Galiausiai ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatoma patikrinimo pradžios data. Jame apibrėžiamos aplinkybės, kurioms esant Komisija visoms įmonėms, kurioms skirtas sprendimas, gali skirti baudas ar periodines baudas pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 ir 24 straipsnius, ir nurodoma, kad kuriai nors įmonei priešinantis nurodytam patikrinimui, suinteresuota valstybė narė pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 6 dalį suteikia pareigūnams ar kitiems juos lydintiems asmenims, turintiems Komisijos pavedimą, reikiamą paramą, siekiant sudaryti jiems galimybę atlikti savo užduotį. Be to, šiame sprendime minima galimybė apskųsti jį Pirmosios instancijos teismui, o jo priede pateiktos tam tikros Reglamento Nr. 1/2003 ištraukos.

18 Remdamasi šiuo sprendimu, Komisija paprašė Prancūzijos institucijų paramos pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 5 dalį. 2004 m. gegužės 25 d. prašymu Prancūzijos ūkio, finansų ir pramonės ministras nurodė Nacionalinės konkurencijos tyrimų, vartojimo ir kovos su sukčiavimu tarnybos direktoriui imtis visų priemonių, siekiant atlikti Komisijos ginčijamame sprendime nurodytą tyrimą. Šiuo tikslu pastarasis kreipėsi į Nantero apygardos ikiteisminio tyrimo teisėją, siekdamas gauti leidimą atlikti ar pavesti atlikti patikrinimą *France Télécom* ir *Wanadoo* ir suteikti paramą Komisijai. Prie šio prašymo buvo pridėtas ginčijamas sprendimas.

19 2004 m. gegužės 27 d. nutartimi ikiteisminio tyrimo teisėjas suteikė prašomą leidimą, be kita ko, suteikiantį galimybę paskirtiems Prancūzijos tyrėjams pasinaudoti savo įgaliojimais pagal Prancūzijos komercinio kodekso L 450-4 ir L 470-6 straipsnius.

20 Apie ginčijamą sprendimą *Wanadoo* buvo pranešta 2004 m. birželio 2 d. prieš pat pradedant patikrinimą, kuris baigėsi 2004 m. birželio 4 dieną.

Procedūra ir šalių reikalavimai

21 2002 m. rugpjūčio 10 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje įregistruotu pareiškimu *Wanadoo* pareiškė šį ieškinį.

22 2004 m. rugsėjo 1 d. *Wanadoo* susijungė su savo patronuojančia bendrove *France Télécom*, kuri perėme ieškovės teises.

23 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

24 2006 m. birželio 8 d. vykusiame viešame posėdyje buvo išklausyti šalių žodiniai pasisakymai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

25 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

27 Pagrįsdama savo ieškinį, ieškovė pateikia penkis ieškinio pagrindus, atitinkamai susijusius su EB 10 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 pažeidimu, Komisijos pareigos rūpestingai ir nešališkai išanalizuoti visas nagrinėjamo atvejo aplinkybes pažeidimu, motyvavimo stoka, proporcingumo principo pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 10 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 pažeidimu

Dėl pirmos ieškinio pagrindo dalies dėl pareigos lojaliai bendradarbiauti su nacionaliniais teismais pažeidimo

— Šalių argumentai

28 Ieškovė tvirtina, kad remiantis teismų praktika, EB 10 straipsnis nustato Bendrijos institucijoms abipuses lojalaus bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis, visų pirma su nacionaliniais teismais, pareigas. Reglamentas Nr. 1/2003 turėtų būti aiškinamas atsižvelgiant į šias pareigas.

29 Vadovaujantis šia lojalaus bendradarbiavimo pareiga, Komisija turi pasirūpinti, kad nacionalinė institucija, kuriai pavestas numatomų prievartos priemonių nešališkumo ir proporcingumo atsižvelgiant į tyrimo dalyką vertinimas, disponuotų visais duomenimis, leidžiančiais jai atlikti kontrolę. Remiantis 2002 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Roquette Frères* (C-94/00, Rink. p. I-9011), Komisija, pavyzdžiui, turi informuoti kompetentingą nacionalinį teismą apie svarbiausius įtariamo pažeidimo požymius.

30 Nagrinėjamu atveju Komisija įvairiais požiūriais pažeidė šią lojalaus bendradarbiavimo pareigą ir tai turėtų lemti ginčijamo sprendimo negaliojimą.

31 Visų pirma, Komisija nuo ikiteisminio tyrimo teisėjo nuslėpė 2004 m. gegužės 11 d. Konkurencijos tarybos sprendimą, šioje taryboje vykdomą procedūrą ir nurodymus, numatytus 2003 m. liepos 16 d. Sprendime. Dėl šios aplinkybės, Komisija lojaliai neinformavo nacionalinės teisminės institucijos apie įtariamo pažeidimo pobūdį ir sunkumą.

32 Antra, ginčijamame sprendime nuslėpė Konkurencijos tarybos atliktą tyrimą, kuris nedera su Komisijos teiginiais, nes jame teigiama, jog tariamo pažeidimo egzistavimas abejotinas. Visų pirma, jos teigimu, prašymas taikyti apsaugos priemones buvo atmestas motyvuojant ne skubos nebuvimu, o aplinkybe, kad nagrinėjama tarifų politika nekelia pavojaus ieškovės konkurentėms.

33 Trečia, Komisija, viena vertus, rėmėsi ieškovės ketinimu nuslėpti dokumentus, nors niekas neleidžia taip galvoti, ir, kita vertus, nenurodė ikiteisminio tyrimo teisėjui, jog duomenims, leidusiems jai priimti 2003 m. liepos 16 d. Sprendimą, gauti jai nereikėjo atlikti patikrinimo ar gauti nacionalinių institucijų pagalbos.

34 Jei ikiteismininio tyrimo teisėjas būtų disponavęs tokia informacija, jis būtų priėjęs prie kitokios išvados dėl savavališko prašomų prievartos priemonių pobūdžio ar jų proporcingumo. Be to, jis neprašė Komisijos papildomos informacijos, nes pasitikėjo jos lojalumu.

35 Galiausiai, ieškovė tvirtina, kad ji bendradarbiavo vykdant patikrinimą tik todėl, kad jai buvo pranešta apie ikiteismininio tyrimo teisėjo nutartį. Jos nuomone, ginčijamo sprendimo teisėtumas bet kuriuo atveju turi būti vertinamas remiantis priimant sprendimą egzistavusiomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis.

36 Komisija visų pirma atsako, kad ieškovės argumentai nėra tinkami.

37 Viena vertus, Konkurencijos tarybos sprendimo nepaminėjimas nėra reikšmingas, nes ieškovė sutiko leisti atlikti nurodytą patikrinimą, ir Komisijai nereikėjo prašyti nacionalinių institucijų pagalbos pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 6 dalį. Taigi ikiteismininio tyrimo teisėjo nutartis neturėjo jokio poveikio. Be to, ieškovė turėjo skųsti būtent šią nutartį, jeigu manytų, kad ikiteismininio tyrimo teisėjas nebuvo pakankamai informuotas, kad galėtų priimti sprendimai.

38 Kita vertus, net jei būtų daroma prielaida, kad ikiteismininio tyrimo teisėjas neturėjo pakankamai informacijos, kad galėtų patikrinti numatomų prievartos priemonių proporcingumą, tai neturėtų įtakos skundžiamo sprendimo teisėtumui. Taigi jis būtų galėjęs tik nepritarti prašomoms prievartos priemonėms.

39 Antra, Komisijos nuomone, privatus asmuo siekdamas akto panaikinimo negali remtis vien tik iš EB 10 straipsnio išplaukiančia lojalaus bendradarbiavimo pareiga, nebent tariamas šio straipsnio pažeidimas lemtų kitos Bendrijos teisės taisyklės pažeidimą. Šiuo atžvilgiu bendros nuorodos į Reglamentą Nr. 1/2003 nepakanka.

40 Trečia, Komisija tvirtina, kad ji bet kuriuo atveju buvo pateikusi ikiteisminio tyrimo teisėjui visą informaciją, reikalingą tam, kad jis galėtų patikrinti nesavavališką numatomų prievartos priemonių pobūdį ir jų proporcingumą atsižvelgiant į tyrimo objektą. Ji pabrėžia, kad nacionalinis teismas neturi kompetencijos kontroliuoti nurodytos patikrinimo priemonės būtinumo ar pagrįstumo, darbo pasidalijimo Europos konkurencijos tinkle ar potencialios atitinkamos įmonės tarifų politikos įtakos nagrinėjamai rinkai.

41 Todėl nei procedūra Konkurencijos taryboje, nei jos sprendimas nebuvo svarbūs ar reikalingi ikiteisminio tyrimo teisėjui atliekant kontrolę. Taigi ieškovės argumentai prieštarauja Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 8 daliai. 2003 m. liepos 16 d. sprendimas savo ruožtu buvo paminėtas ginčijamame sprendime ir, manydamas esant reikalinga, nacionalinis teisėjas turėjo paprašyti Komisijos papildomos informacijos.

42 Komisija priduria, kad Konkurencijos tarybos sprendimas patvirtina išvadą, jog yra pakankamų priežasčių atlikti patikrinimą, ir kad prašymo taikyti apsaugos priemones atmetimas nėra reikšmingas, nes jis susijęs ne su esme, o su skubos stoka.

43 Ginčijamame sprendime yra visi reikalingi ir naudingi paaiškinimai, leidžiantys nacionaliniam teismui atlikti jam priklausančią kontrolę: jame detaliai nurodoma, kad Komisija savo byloje turi rimtų įrodymų, leidžiančiais įtarti konkurencijos

taisyklių pažeidimą, ir, kaip to reikalauja teismų praktika, informuojama apie pagrindinius įtariamo pažeidimo bruožus ir aplinkybes, kurias reikia patikrinti.

44 Ketvirta, argumentas dėl nesamo ketinimo nuslėpti informaciją nėra reikšmingas.

45 Komisija daro išvadą, kad šia ieškinio pagrindo dalimi ieškovė siekia rezultato, kuris atitiktų ikiteisminio tyrimo teisėjo nutarties panaikinimą, ir todėl ši dalis turi būti atmesta.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

46 Pirmiausia pabrėžtina, kad, priešingai nei teigia Komisija, iš ieškovės argumentų aiškiai išplaukia, jog ji remiasi ne vien EB 10 straipsnio, t. y. lojalaus bendradarbiavimo principo, pažeidimu, o šio straipsnio pažeidimu kartu su Reglamento Nr. 1/2003 pažeidimu.

47 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad iš EB 10 straipsnio išplaukiančios lojalaus bendradarbiavimo pareigos, tenkančios Komisijai santykiuose su valstybėmis narėmis (1983 m. vasario 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Liuksemburgas prieš Parlamentą*, 230/81, Rink. p. 255, 37 punktas ir 1990 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo nutarties *Zwartveld ir kt.*, C-2/88 IMM, Rink. p. I-3365, 17 punktas), įgyvendinimo sąlygos, kalbant apie santykius, susiklostančius Komisijai atliekant patikrinimus, siekiant nustatyti EB 81 ir EB 82 straipsnių pažeidimus, buvo patikslintos Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnyje, kuris nustato sąlygas, kuriomis

Komisija, nacionalinės konkurencijos institucijos ir nacionalinės teisminės institucijos turi bendradarbiauti, jei Komisija nusprendė atlikti patikrinimą pagal šį reglamentą.

48 Tad Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnis suteikia Komisijai galimybę atlikti patikrinimus, vykdomus arba pateikus raštišką įgaliojimą pagal šio straipsnio 3 dalį, arba remiantis sprendimu, įpareigojančiu įmonę leisti atlikti patikrinimą, pagal minėto straipsnio 4 dalį. Jei Komisija atlieka patikrinimą pagal 20 straipsnio 3 dalį, ji, remiantis šia dalimi, privalo pakankamai iš anksto informuoti apie patikrinimą valstybės narės, kurios teritorijoje jis bus atliekamas, konkurencijos instituciją. Jei Komisija atlieka patikrinimą remdamasi 4 dalimi, ši nuostata prieš priimant sprendimą dėl nurodytų patikrinimų įpareigoja pasitarti su valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas, konkurencijos institucija.

49 Remiantis Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 6 dalimi, patikrinimui atlikti būtina nacionalinės institucijos pagalba, jei įmonė jam priešinasi, o jeigu tokiai paramai suteikti reikia teisminės institucijos leidimo, remiantis 7 dalimi dėl tokio leidimo turi būti kreipiamasi. Pagal 8 dalį nacionalinei teisminei institucijai pavesta patikrinti, ar Komisijos sprendimas, nurodantis atlikti patikrinimą, autentiškas ir ar numatytos prievartos priemonės nėra savavališkos ar perdėtos atsižvelgiant į patikrinimo objektą, tačiau Komisijos sprendimo teisėtumo tikrinimą atlieka tik Bendrijos teismai.

50 Iš to išplaukia, kad Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnyje įtvirtintas aiškus skirtumas tarp Komisijos sprendimų, priimtų remiantis šio straipsnio 4 dalimi, ir paramos prašymo, pateikto nacionalinei teisminei institucijai pagal šio straipsnio 7 dalį.

51 Nors tik Bendrijos teismai yra kompetentingi tikrinti sprendimo, kurį Komisija priėmė remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalimi, teisėtumą, kaip tai, be kita ko, išplaukia iš šio straipsnio 8 dalies pabaigos, tačiau tik nacionalinis teismas, kurio prašoma leidimo taikyti prievartos priemones pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 7 dalį, kuriam gali padėti Teisingumo Teismas, jeigu pateikiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, paliekant nacionalines apskundimo galimybes, turi nustatyti, ar informacija, kurią su šiuo prašymu pateikė Komisija, leidžia jam atlikti Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 8 dalyje pavestą kontrolę ir taip suteikia jam galimybę priimti naudingą sprendimą dėl pateikto prašymo (šiuo požiūriu dėl 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio (EB 81) ir (EB 82) straipsnius (OL 1962, 13, p. 204) žr. 29 punkte nurodyto sprendimo *Roquette Frères* 39, 67 ir 68 punktus).

52 Nacionalinė teisminė institucija, į kurią buvo kreiptasi pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 7 dalį, remdamasi to paties straipsnio 8 dalimi ir teismų praktika (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 29 punkte nurodytą Sprendimą *Roquette Frères*), turi galimybę paprašyti Komisijos pateikti patikslinimus, be kita ko, dėl priežasčių, verčiančių įtarti EB 81 ir EB 82 straipsnių pažeidimą, dėl įtariamo pažeidimo sunkumo ir dėl nagrinėjamos įmonės dalyvavimo pobūdžio. Pirmosios instancijos teismo tikrinimas, kuriame iš esmės galėtų būti prieita prie išvados, kad Komisija nacionaliniam teismui neperdavė pakankamai informacijos, reikštų, kad Pirmosios instancijos teismas iš naujo vertina nacionalinio teismo jau konstatuotą aplinkybę dėl to, ar informacijos pakanka. Tačiau tokiai kontrolei negalima pritarti, nes nacionalinio teismo atliktas vertinimas gali būti tikrinamas tik pasinaudojus nacionalinėje teisėje numatytomis šios institucijos sprendimų apskundimo galimybėmis.

53 Todėl visi ieškovės pateikti argumentai pirmajam ieškinio pagrindui pagrįsti turi būti atmesti kaip netinkami, nes jais ginčijamas ginčijamo sprendimo turinys, o tai suponuotų, jog Pirmosios instancijos teismas turi kelti klausimą dėl ikiteisminio tyrimo teisėjo pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 8 dalį padarytos išvados,

jog, siekdama gauti leidimą, prašomą pagal reglamento 20 straipsnio 7 dalį, Komisija jam pateikė pakankamai informacijos. Pirmosios instancijos teismas nėra kompetentingas kontroliuoti kaip nacionalinis teismas, į kurį buvo kreiptasi pagal šią nuostatą, vykdo užduotį, tenkančią jam pagal 20 straipsnio 8 dalį.

54 Be to, primintina, kad akto teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant į akto priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes (1979 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 15/76 ir 16/76, Rink. p. 321, 7 punktas ir 2004 m. liepos 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Valenzuela Marzo prieš Komisiją*, T-384/02, Rink. VT p. I-A-235 ir II-1035, 98 punktas). Todėl galimas sprendimo dėl patikrinimo panaudojimas ar jame išdėstytų aplinkybių vertinimas, kurį atliko nacionalinė teisminė institucija, nagrinėdama Komisijos pateiktą prašymą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 7 dalį, neturi įtakos sprendimo dėl patikrinimo teisėtumui.

55 Taigi nagrinėjant šį ieškinio pagrindą, ieškovės argumentų, kuriais skundžiama tai, jog Komisija neįvykdė savo lojalaus bendradarbiavimo pareigos, pagrįstumas turi būti vertinamas atsižvelgiant tik į Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 7 dalies reikalavimus, kaip jie aiškinami teismų praktikoje.

56 Šiuo atžvilgiu, Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalis apibrėžia esminius elementus, kurie turi būti išdėstyti sprendime dėl patikrinimo, įpareigodama Komisiją nurodyti patikrinimo objektą ir tikslą, paskirti jo pradžios datą ir nurodyti nuobaudas, numatytas šio reglamento 23 ir 24 straipsniuose, bei galimybes skųsti tokį sprendimą Bendrijos teisme

57 Taigi sprendimo dėl patikrinimo pagrindimu siekiama ne tik parodyti numatomo įsikišimo į įmonės vidaus reikalus pagrįstumą, bet ir suteikti šioms įmonėms galimybę nustatyti savo pareigos bendradarbiauti apimtį ir apsaugoti jų gynybos teises (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 1989 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hoechst prieš Komisiją*, 46/87 ir 227/88, Rink. p. I-2859, 29 punktą ir 29 punkte nurodyto sprendimo *Roquette Frères* 47 punktą).

58 Komisijai keliamas reikalavimas nurodyti patikrinimo objektą ir tikslą sudaro pagrindinę suinteresuotos įmonės gynybos teisių garantiją ir todėl pareigos motyvuoti sprendimą dėl patikrinimo apimtis negali būti ribojama dėl tyrimo efektyvumo priežasčių. Šiuo atžvilgiu nors teisinga, kad Komisija neprivalo pranešti tokio sprendimo adresatui visos informacijos, kurią ji turi apie preziumuojamus pažeidimus, tiksliai apibrėžti atitinkamos rinkos, pateikti tikslaus teisinio šių pažeidimų kvalifikavimo ar nurodyti laikotarpio, per kurį šie pažeidimai turėjo būti padaryti, ji vis dėlto privalo kuo tiksliau įvardyti įtarimus, kuriuos ketina patikrinti, t. y. nurodyti, ko ieškoma, ir aplinkybes, su kuriomis susijęs patikrinimas (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 1989 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dow Benelux prieš Komisiją*, 85/87, Rink. p. 3137, 10 punktą; 57 punkte nurodyto sprendimo *Hoechst prieš Komisiją* 41 punktą ir 29 punkte nurodyto sprendimo *Roquette Frères* 48 punktą).

59 Tam Komisija sprendime dėl patikrinimo taip pat privalo aprašyti esminius įtariamo pažeidimo požymius, nurodydama numanomą atitinkamą rinką ir įtariamų konkurencijos apribojimų pobūdį, pateikti paaiškinimus dėl to, kaip įmonė, kurioje numatomas patikrinimas, veikiausiai dalyvavo pažeidime, dėl to, ko ieškoma, ir dėl aplinkybių, su kuriomis susijęs patikrinimas, bei dėl Bendrijos tyrėjams suteiktų įgaliojimų (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 1980 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *National Panasonic prieš Komisiją*, 136/79, Rink. p. 2033, 26 punktą ir 29 punkte nurodyto sprendimo *Roquette Frères* 81, 83 ir 99 punktus).

60 Siekdama įrodyti patikrinimo pagrįstumą, Komisija sprendime dėl patikrinimo privalo detaliai nurodyti, kad ji disponuoja rimta dalykine informacija ir įrodymais, skatinančiais įtarti įmonę, kurioje numatomas patikrinimas, padarius pažeidimą (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 29 punkte nurodyto sprendimo *Roquette Frères* 55, 61 ir 99 punktus).

61 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad nors ginčijamas sprendimas, išdėstytas šio sprendimo 15–17 punktuose, suformuluotas labai bendrai, vis dėlto jame pateikti esminiai duomenys, kurių reikalauja Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalis ir teismų praktika. Jame nurodyti patikrinimo objektas ir tikslas, parodant esminius įtariamo pažeidimo bruožus, aprašant numanomą atitinkamą rinką, t. y. Prancūzijos privačių klientų prieigą prie didelės spartos interneto, ir įtariamo ieškovės pažeidimo pobūdį, t. y. EB 82 straipsniui prieštaraujančią tarifų politika, pateikiant paaiškinimus dėl to, kaip įmonė, kurioje numatomas patikrinimas, veikiausiai dalyvavo pažeidime, t. y. ji yra pažeidimo kaltininkė, dėl to, ko ieškoma, ir dėl aplinkybių, su kuriomis susijęs patikrinimas, t. y. su minėta praktika susijusi informacija, visų pirma duomenys, leidžiantys nustatyti ieškovės sąnaudų padengimo laipsnį ir susiję su strategija apriboti konkurentų veiksmų laisvę ir sumažinti jų užimamą rinkos dalį, apie kurią galėjo būti pranešta tik kai kuriems *France Télécom* ir (arba) ieškovės darbuotojams, kurių turėjo būti ieškoma visose įmonės patalpose, knygose ir kitose veiklos dokumentuose ir galimai apklausiant asmenis, bei dėl Bendrijos tyrėjams suteiktų įgaliojimų, dėl patikrinimo pradžios datos, t. y. 2004 m. birželio 2 d., dėl sankcijų, numatytų Reglamento Nr. 1/2003 23 ir 24 straipsniuose ir dėl galimybės apskųsti sprendimą Pirmosios instancijos teisme.

62 Patikrinimo pagrįstumo klausimu ginčijamame sprendime detaliai parodoma, kad Komisija savo byloje turėjo rimtų įrodymų, leidžiančių įtarti konkurencijos taisyklių pažeidimą. Pavyzdžiui, Komisija, be kita ko, nurodo gavusi informacijos, parodančios, kad ieškovė taiko tokius prieigos prie ADSL interneto ryšio tarifus privatiems klientams Prancūzijoje, kurie iš dalies nedengia kintamųjų sąnaudų, o iš dalies yra žemesni už bendrąsias sąnaudas, kas buvo plano, siekiant išstumti konkurentus, dalis ir kas galėtų būti EB 82 straipsnio pažeidimas. Be to, ji nurodo, kad prognozių

duomenimis paremta analizė iš tikrųjų parodė, kad tam tikri ieškovės pasiūlymai nedengia arba jos kintamųjų, arba bendrųjų sąnaudų.

63 Priešingai nei teigia ieškovė, nei Konkurencijos taryboje vykstanti procedūra, nei Konkurencijos tarybos sprendimas, nei 2003 m. liepos 16 d. Sprendimo teiginiai neleidžia manyti, kad šioje byloje priimtas sprendimas nebuvo pagrįstas.

64 Nors, kaip pabrėžė ieškovė, savo 2004 m. gegužės 11 d. Sprendime Konkurencijos taryba teigė, jog „atrodo, kad nei sektoriui, nei jame veikiančioms įmonėms *Wanadoo* tarifų praktika nesukėlė rimto ir tiesioginio pavojaus“, ji vis dėlto konstatavo, kad „negali būti atmesta galimybė, jog tam tikri *Wanadoo* veiksmai tarifų srityje patenka į (EB) 82 straipsnio <...> taikymo sritį, nes paveikia didelę nacionalinės teritorijos dalį“. Šiame sprendime ji taip pat pažymėjo, kad ieškovė užima dominuojančią padėtį nagrinėjamoje rinkoje; kad kai kurios ieškovės pateiktos pajamų prognozės atrodo „mažai tikėtinos“; kad pasiūlymų „eXtense 128k/20h Fidélité“ ir „eXtense 512k/5Go Fidélité“ atveju atrodo, jog ieškovė vykdo pardavimus žemesnėmis nei kintamosios sąnaudos kainomis, kas, remiantis sprendimu, yra pakankamai didelis pagrindas preziumuoti grobuoniškus veiksmus pagal Bendrijos teismų praktiką, ir kad darant tam tikras prielaidas pasiūlymai „eXtense 128k/20h“, „eXtense 512k/5Go Fidélité“ ir „eXtense 512k Fidélité“ negali padengti bendrųjų sąnaudų.

65 Aplinkybė, kad tai yra sprendimas, kuriuo buvo atsisakyta taikyti apsaugos priemones, nėra reikšminga, nes Konkurencijos taryba motyvavo neigiamą sprendimą tuo, kad nėra rimto ir tiesioginio pavojaus sektoriui ir jame veikiančioms įmonėms bei tiesioginio pavojaus vartotojams, t. y. tuo, kad nėra skubos, o ne tuo, kad jai pateiktas skundas nėra pagrįstas.

66 Be to, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad nepaisant 2003 m. liepos 16 d. Sprendime esančių nurodymų, Komisija gavo informacijos, parodančios, jog ieškovė veikiausiai jų nesilaiko. Ieškovė taip pat nebando įrodyti, kad rimti duomenys ir įrodymai, kuriuos Komisija nurodo ginčijamame sprendime, negalėjo pateisinti sprendimo atlikti patikrinimo. Taigi patikrinimo nepagrįstumas nėra įrodytas.

67 Galiausiai, neginčijama, kad ieškovė žinojo apie Konkurencijos taryboje vykstančią procedūrą, apie Konkurencijos tarybos sprendimą ir apie nurodymus 2003 m. liepos 16 d. Sprendime. Todėl aplinkybė, kad šie duomenys nebuvo paminėti ginčijamame sprendime negali kelti pavojaus gynybos teisėms arba neleisti ieškovei suvokti savo pareigos bendradarbiauti su Komisija tyrimo metu apimties.

68 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, konstatuotina, kad buvo paisyta Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalyje nustatytų Komisijos pareigų ir kad todėl pirmajai pirmojo ieškinio pagrindo daliai negali būti pritarta.

Dėl antrosios dalies, susijusios su kompetencijų paskirstymo taisyklių ir pareigos lojaliai bendradarbiauti su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis, numatytų Reglamente Nr. 1/2003, pažeidimu

— Šalių argumentai

69 Ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė kompetencijos paskirstymo taisykles, nustatytas Reglamente Nr. 1/2003 ir jo taikymą reglamentuojančiuose teisės aktuose, ir neįvykdė savo pareigos lojaliai bendradarbiauti su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 1 dalį ir EB 10 straipsnį.

70 Reglamentas Nr. 1/2003 decentralizavo Bendrijos konkurencijos teisę remiantis Reglamente Nr. 1/2003 minimu subsidiarumo principu ir bendradarbiavimo tarp už Bendrijos konkurencijos teisės taikymą atsakingų institucijų principu. Tam tikslui Reglamentas Nr. 1/2003 sukūrė Europos konkurencijos institucijų tinklą ir šio tinklo narių kompetencijų ir bendradarbiavimo sistemą. Šis bendradarbiavimo principas įtvirtintas Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 1 dalyje, Komisijos pranešime dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo (OL 2004, C 101, p. 43, toliau – pranešimas) ir 2002 m. gruodžio 10 d. bendroje Tarybos ir Komisijos deklaracijoje dėl konkurencijos tarnybų tinklo veikimo (deklaracija, įtraukta į Tarybos posėdžio dėl Reglamento Nr. 1/2003 priėmimo protokolą, dokumentas Nr. 15435/02 ADD 1, toliau – bendra deklaracija).

71 Remdamasi šiais principais, Komisija pranešime apibrėžė bylų paskirstymo tarp tinklo narių taisykles. Ginčijamas sprendimas šias taisykles pažeidė. Visų pirma, remiantis pranešimu, Konkurencijos taryba yra tinkama institucija šiai bylai nagrinėti ir Komisija jos atžvilgiu nėra tinkamesnė. Todėl patikrinimas negali lemti bylos nagrinėjimo nutraukimo Konkurencijos taryboje ir jos perdavimo Komisijai, o dėl to nurodytas patikrinimas nėra teisėtas. Antra, tiesioginis Komisijos įsikišimas yra nepagrįstas, nes Konkurencijos taryba turi įgaliojimus atlikti patikrinimą ir Komisija galėjo jos paprašyti jais pasinaudoti. Trečia, net jei ginčijamas sprendimas būtų pripažintas teisėtu, Komisija turėjo taikyti Reglamento Nr. 1/2003 22 straipsnio 2 dalį ir todėl pasitelkti Konkurencijos tarybą imantis patikrinimo priemonių bei pavesti jai visas atitinkamas užduotis.

72 Komisija iš esmės atsako, kad ši ieškinio pagrindo dalis, kiek ji susijusi su iš Reglamento Nr. 1/2003 išplaukiančių kompetencijos pasidalijimo taisyklių pažeidimu, yra nepriimtina, nes jame nenurodomas teisinis panaikinimo pagrindas. Šiuo atveju nebuvo pasiremta nė viena konkrečia reglamento nuostata. Iš tikrųjų, EB sutartis ir Reglamentas Nr. 1/2003 įtvirtina paralelinę EB 81 ir EB 82 straipsnių taikymo kompetenciją. Bendrojoje deklaracijoje ir pranešime savo ruožtu nėra

nuorodų dėl to, kaip tinklui priklausančios institucijos gali koordinuoti savo veiksmus ir juose išsaugoma Komisijos kompetencija bet kuriuo momentu imtis veiksmų dėl bet kokių EB 81 ir EB 82 straipsnių pažeidimų.

73 Dėl subsidiarumo principo Komisija visų pirma pažymi, kad Reglamentas Nr. 1/2003 apsiriboja nuoroda į tai, kad jo priėmimas neviršija to, kas reikalinga, siekiant užtikrinti veiksmingą sutarties taisyklių taikymą, nedarant įtakos Komisijos įgaliojimams imtis atlikti tyrimus. Be to, kadangi Komisija turi kompetenciją tiesiogiai taikyti EB sutartį konkrečiais atvejais, subsidiarumo principas negali būti aiškinamas taip, kad jis atima iš jos šią kompetenciją. Galiausiai, nuoroda į šį principą blogai pagrįsta, nes Komisijos veiksmai apsiribojo parengtiniu tyrimu, iki Komisija dar nebuvo priėmusi sprendimo dėl tikslingumo pradėti galimą procedūrą.

74 Be to, pranešimas neturi privalomo teisinio poveikio, o ieškovės pasiūlytas bylų paskyrimo kriterijų aiškinimas taip pat yra neteisingas. Iš tikrųjų, Komisija ir toliau bet kada gali pradėti bylą. Be to, Komisija priduria, kad tam tikri šios bylos niuansai liudija jos nagrinėjimo iš esmės Komisijos tarnybose naudai ir kad sprendimas atlikti patikrinimą ir pačiai iš esmės nagrinėti bylą buvo suderintas su Prancūzijos institucijomis. Jos teigimu, bet kuriuo atveju ginčijamo sprendimo teisėtumas nepriklauso nuo klausimo, ar jis buvo išankstinių diskusijų ir glaudaus bendradarbiavimo su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis objektu, nes vienintelė Komisijos pareiga šiuo atžvilgiu yra įtvirtinta Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalies paskutiniame sakinyje, kurio pažeidimo ieškovė nenurodo.

75 Galiausiai, Reglamento Nr. 1/2003 22 straipsnio 2 dalis neturi įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui. Reglamentas neįpareigoja Komisijos perleisti tam tikras užduotis nacionalinėms institucijoms.

76 Iš to, kas buvo išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad ji nepažeidė pareigos bendradarbiauti su Prancūzijos konkurencijos institucijomis.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

77 Pirmiausia reikia atmesti Komisijos argumentą, kad ši ieškinio pagrindo dalis, kiek ji susijusi su iš Reglamento Nr. 1/2003 išplaukiančių kompetencijos pasidalijimo taisyklių pažeidimu, yra nepriimtina. Tai, kad šiuo klausimu nebuvo nurodyta konkreti reglamento nuostata, negali lemti šios ieškovės argumentų dalies nepriimtinumo, nes ieškovė iš esmės tvirtina, kad buvo pažeista iš Reglamento Nr. 1/2003 išplaukianti kompetencijos pasiskirstymo sistema, ir klausimas dėl faktiško šios sistemos egzistavimo sudaro jos argumentacijos pagrindą.

78 Taigi reikia ištirti, ar ginčijamu sprendimu Komisija pažeidė kompetencijos pasiskirstymo taisykles arba pareigą lojaliai bendradarbiauti su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis, kurios kyla iš subsidiarumo principo bei iš Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 1 dalies, iš pranešimo ir bendrosios deklaracijos bei iš Reglamento Nr. 1/2003 22 straipsnio 2 dalies.

79 Visų pirma, kalbant apie kompetencijos pasiskirstymo tarp Komisijos ir nacionalinių konkurencijos institucijų, pastebėtina, kad Reglamentas Nr. 1/2003 panaikina ankstesnę centralizuotą sistemą ir, atsižvelgiant į subsidiarumo principą, sukuria platesnį nacionalinių konkurencijos institucijų dalyvavimą, suteikdamas joms, siekiant šio tikslo, teisę įgyvendinti Bendrijos konkurencijos teisę. Vis dėlto, reglamento struktūra paremta glaudžiu bendradarbiavimu, kuris turi vystytis tarp Komisijos ir valstybių narių konkurencijos institucijų tinklo, pavedant Komisijai apibrėžti konkrečias šio bendradarbiavimo sąlygas. Be to, minėtas reglamentas nekelia klausimo dėl bendrosios Komisijos kompetencijos, kurią pripažino teismų

praktika (2000 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Masterfoods*, C-344/98, Rink. p. I-11369, 46 ir 48 punktai). Remiantis Reglamentu Nr. 1/2003 ši institucija turi plačią kompetenciją atlikti tyrimus ir bet kuriuo atveju gali priimti sprendimą pradėti procedūrą dėl pažeidimo, kas atitinkamu atveju reiškia, kad valstybių narių konkurencijos institucijos liaujasi nagrinėti analogišką bylą. Taigi ji išlaiko savo vyraujantį vaidmenį tiriant pažeidimus.

80 Todėl ieškovė neteisingai aiškina bendradarbiavimą tarp Komisijos ir valstybių narių konkurencijos institucijų, numatytą Reglamente Nr. 1/2003. Nė viena reglamento nuostata neįtvirtina tokios kompetencijos pasiskirstymo taisyklės, kurią nurodo ieškovė, ir kuria remiantis Komisija neturi teisės atlikti patikrinimo, jei nacionalinė konkurencijos institucija jau nagrinėja tą pačią bylą. Priešingai, Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalyje, su sąlyga, kad su atitinkama nacionaline institucija buvo paprasčiausiai pasikonsultuota, numatyta, jog Komisijai paliekama galimybė pradėti procedūrą, siekiant priimti sprendimą, net jei nacionalinė institucija jau nagrinėja bylą.

81 Todėl, Komisija neišvengiamai turi galėti atlikti tokį patikrinimą, kaip kad buvo nurodyta nagrinėjamu atveju. Sprendimas dėl patikrinimo yra tik paruošiamasis bylos nagrinėjimo iš esmės aktas, kuris nelemia formalios procedūros pradžios Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalies prasme, nes toks sprendimas dėl patikrinimo savaime neparodo Komisijos ketinimo priimti byloje sprendimo iš esmės (šiuo klausimu dėl Reglamento Nr. 17 žr. 1973 m. vasario 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Brasserie de Haecht*, 48/72, Rink. p. 77, 16 punktą). Be to, Reglamento Nr. 1/2003 24 konstatuojamoji dalis nustato, kad Komisija turėtų būti įgaliota atlikti tokius patikrinimus, kurie būtini siekiant nustatyti EB 82 straipsnio pažeidimus, o šio reglamento 20 straipsnio 1 dalis aiškiai numato, kad Komisija, atlikdama šiuo reglamentu jai skirtas pareigas, gali atlikti visus reikiamus patikrinimus.

82 Iš to išplaukia, kad Reglamentas Nr. 1/2003 neįtvirtina tokios kompetencijų pasiskirstymo sistemos, kurią nurodo ieškovė. Taigi argumentui, pateiktam dėl jos pažeidimo, negali būti pritarta.

83 Antra, kalbant apie pranešimą, kuris, ieškovės nuomone, taip paskirsto kompetencijas tarp Komisijos ir nacionalinių konkurencijos institucijų, ir buvo pažeistas nagrinėjamu atveju, visų pirma pažymėtina, kad pranešimo 4 punktas patikslina, jog konsultacijos ir pasikeitimas informacija tinkle lieka viešąjį interesą užtikrinančių institucijų uždavinys, ir kad remiantis pranešimo 31 punktu, toks paskirstymas nesuteikia pažeidime dalyvavusioms įmonėms teisės į tai, kad byla būtų nagrinėjama tam tikroje institucijoje. Taigi ieškovė nepagrįstai teigia, kad remiantis šiuo pranešimu šią bylą galėjo nagrinėti tik Konkurencijos taryba.

84 Antra vertus, konstatuotina, kad ieškovės argumentai prieštarauja pačiam pranešimo tekstui. Jo 8 punktas, kuriuo remiasi ieškovė iš tikrųjų nustato sąlygas, kurioms esant tam tikra institucija gali būti laikoma tinkama bylai nagrinėti. Vis dėlto, veiksmažodžio „galėti" vartojimas parodo, kad šiuo atveju kalbama apie paprasčiausią uždavinių paskirstymo galimybę, kuri negali būti suprantama, kaip įtvirtinanti Komisijos pareigą nenagrinėti tam tikros bylos arba neatlikti tyrimo dėl tam tikros bylos, jei yra tenkinamos 8 punkte numatytos sąlygos. Be to, remiantis pranešimo 5 punktu, kiekvienas narys išlaiko visišką diskreciją tirti ar netirti tam tikrą bylą, o 55 punktas, atsižvelgiant į tai, kas numatyta Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalyje, numato, kad Komisija bet kuriuo atveju gali perimti nacionalinės institucijos nagrinėjamą bylą. Taigi ji taip pat turi turėti galimybę atlikti patikrinimą. Todėl ieškovės argumentai, susiję su pranešimu, yra nepagrįsti.

85 Trečia, kalbant apie bendrąją deklaraciją, pasakytina, kad jos 3 punktas nurodo, jog ji yra politinio pobūdžio ir nesukuria nei įstatyminių teisių, nei teisinių pareigų. Taigi ieškovė neteisi remdamasi tokiu dokumentu, siekiant panaikinti jai neigiamų pasekmių turintį Bendrijos teisės aktą. Bet kuriuo atveju bendrosios deklaracijos

22 punktas numato, kad Komisija gali pradėti nagrinėti bylą, net jei nacionalinė konkurencijos institucija apie ją jau žino, su sąlyga, kad ji paaiškina šiai institucijai bei kitiems tinklo nariams priežastis, paskatinusias ją taikyti Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalį. Tačiau jau buvo pažymėta, kad ginčijamas sprendimas netaiko Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalies ir kad todėl nagrinėjamu atveju Komisija laikytina įgaliota atlikti patikrinimą.

86 Ketvirta, kalbant apie pareigą lojaliai bendradarbiauti su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 1 dalį ir EB 10 straipsnį, pakanka konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1/2003 nuostata įtvirtina bendrąją taisyklę, kuria remiantis Komisija ir nacionalinės konkurencijos institucijos privalo glaudžiai bendradarbiauti, bet nenurodo Komisijai susilaikyti nuo patikrinimo, susijusio su tam tikra byla, kurią lygiagrečiai nagrinėja nacionalinė konkurencijos institucija. Priešingai, iš pirmiau išnagrinėtų nuostatų ir visų pirma iš Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalies išplaukia, kad bendradarbiavimo principas suponuoja, jog Komisija ir nacionalinės konkurencijos institucijos bent jau preliminariose nagrinėjamų bylų stadijose galėtų dirbti lygiagrečiai. Be to, ieškovė neneigia, kad prieš priimdama ginčijamą sprendimą Komisija iš tikrųjų buvo susisiekusi su atitinkama nacionaline institucija. Dėl EB 10 straipsnio ieškovė apsiriboja tvirtinimu dėl jo pažeidimo, nepagrįsdama šio teiginio niekuo, išskyrus nuorodą į Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 1 dalį. Iš to išplaukia, kad nurodytų straipsnių pažeidimas nebuvo įrodytas.

87 Penkta, dėl argumento, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 22 straipsnio 2 dalimi, pasakytina, kad jis netinkamas. Ši nuostata tik numato Komisijos galimybę deleguoti dalį savo funkcijų nacionalinėms konkurencijos institucijoms, nenustatydama jai jokių pareigų šiuo atžvilgiu.

88 Galiausiai, šešta, kalbant apie EB 5 straipsnio antroje pastraipoje numatytą subsidiarumo principą, reikia pabrėžti, kad remiantis šia nuostata, Bendrija imasi veiksmų srityse, kurios nepriklauso jos išimtinei kompetencijai, tik tada ir tokia

apimtimi, kai siūlomo veiksmo tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o Bendrija dėl siūlomo veiksmo masto arba poveikio gali juos pasiekti geriau.

89 Nagrinėjamu atveju Reglamente Nr. 1/2003 esančia nuoroda į subsidiarumo principą tik pasakoma, kad Reglamentas Nr. 1/2003 atitinka šį principą. Be to, prie EB sutarties pridėto protokolo dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo 3 pastraipoje patikslinama, kad subsidiarumo principas neleidžia abejoti įgaliojimais, kuriuos ši sutartis suteikia Europos Bendrijai, kaip juos išaiškino Teisingumo Teismas (2005 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, C-154/04 ir C-155/04, Rink. p. I-6451, 102 punktą). Taigi dėl šio principo negalima abejoti EB sutarties Komisijai suteikiamais įgaliojimais, tarp kurių yra konkurencijos taisyklių taikymas ir visų pirma teisė atlikti patikrinimus siekiant įvertinti faktinį įtariamų pažeidimų buvimą. Be to, ir, kaip jau buvo nustatyta, nagrinėjamas Komisijos teisės aktas bet kuriuo atveju yra preliminarus veiksmas, formaliai nepradedantis procedūros Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalies prasme. Taigi ginčijamo sprendimo priėmimas neatėmė iš Konkurencijos tarybos teisės nagrinėti bylą. Taigi nebuvo įrodyta, kad buvo pažeistas subsidiarumo principas.

90 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, jog ieškovė neįrodė, kad Komisija būtų pažeidusi kompetencijos pasiskirstymo taisyklę, kuri jai tariamai draudžia atlikti nagrinėjamą patikrinimą, kad ji būtų neįvykdžiusi savo pareigos lojaliai bendradarbiauti su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis, kaip ją, be kita ko, įtvirtina Reglamentas Nr. 1/2003, arba kad ji būtų pažeidusi proporcingumo principą. Todėl antroji pirmojo ieškinio pagrindo dalis nėra pagrįsta.

91 Todėl reikia atmesti visą pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl atrojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad Komisija pažeidė savo pareigą rūpestingai ir nešališkai ištirti visas reikšmingas nagrinėjamo atvejo aplinkybes

Šalių argumentai

92 Ieškovė tvirtina, kad remiantis teismų praktika tais atvejais, kai Komisija disponuoja diskrecija, ji privalo paisyti Bendrijos teisės sistemos suteikiamų garantijų, tarp kurių, be kita ko, yra pareiga rūpestingai ir nešališkai ištirti visas nagrinėjamo atvejo aplinkybes. Šioje byloje Komisija pažeidė minėtą pareigą, nes prieš priimdama sprendimą atlikti patikrinimą, visiškai neatsižvelgė į aplinkybę, jog Konkurencijos taryba jau nagrinėjo 2004 m. sausio ir vasario mėnesiais ieškovės pradėtus teikti pasiūlymus ir buvo konstatavusi, jog jų kvalifikavimas kaip grobuoniškas elgesys labai mažai tikėtinas. Ieškovė mano, kad, nors būtų galima sutikti su tuo, jog Komisijos atliktas Prancūzijos prieigos prie didelės spartos interneto rinkos struktūros ir plėtros vertinimas skirsis nuo Konkurencijos tarybos vertinimo, ji vis dėlto privalėjo palyginti savo turimą informaciją su išdėstytąja Konkurencijos tarybos sprendime. Tačiau Konkurencijos tarybos sprendimo buvimas net nebuvo paminėtas. Greta šio pažeidimo buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, o jis dar apsunkintas Komisijos kontaktais su Konkurencijos tarybos pranešėju ir AOL. Rūpestingas ir nešališkas nagrinėjimas būtų buvęs tuomet, jei būtų buvę paaiškinta, kodėl, nepaisant Konkurencijos tarybos sprendimo, vis dar reikalingas patikrinimas.

93 Komisija atsako, kad šis ieškinio pagrindas turi būti atmestas. Ji rūpestingai ir nešališkai ištyrė visas nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir, be kita ko, Konkurencijos tarybos ir savo 2003 m. liepos 16 d. sprendimus. Ji nebuvo susidariusi galutinės nuomonės dėl pažeidimo buvimo, o tik turėjo įtarimų, pagrįstų, be kita ko, iš daugelio su ieškove konkuruojančių ūkio subjektų gauta informacija. Be to, Konkurencijos tarybos sprendimas pats savaime pateikia pakankamai duomenų dėl galimo pažeidimo buvimo. Galiausiai, be šio sprendimo ir susitikimų su

Konkurencijos tarybos pranešėju, Komisija taip pat buvo ne kartą susitikusi su Konkurencijos tarybos pareigūnu, atsakingu už santykius su Komisija.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

94 Viena iš Bendrijos teisės sistemos administracinėse procedūrose užtikrinamų garantijų yra gero administravimo principas, su kuriuo siejasi kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai ištirti visas bylos aplinkybes (2003 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją*, T-191/98, T-212/98 – T-214/98, Rink. p. II-3275, 404 punktas).

95 Šioje byloje ieškovė iš esmės kaltina Komisiją pažeidus minėtą pareigą, nes ji neatsižvelgė į Konkurencijos tarybos sprendimą ir nepalygino šio sprendimo turinio su savo turima informacija. Ieškovės teigimu, šis Komisijos pažeidimas tapo dar sunkesniu dėl jos kontaktų su Konkurencijos tarybos pranešėju šioje byloje ir su AOL, ieškovės konkurente.

96 Šiems argumentams negali būti pritarta.

97 Pirmiausia, aplinkybės, kad Konkurencijos tarybos sprendimas neminimas ginčijamame sprendime, nepakanka padaryti išvadai, jog Komisija į jį nebuvo atsižvelgusi. Priešingai, Komisijos kontaktai su Konkurencijos tarybos pranešėju, kad ir koks būtų buvęs jo vaidmuo Konkurencijos tarybai priimant sprendimą, veikiau parodo, kad,

priimdama ginčijamą sprendimą, Komisija buvo gerai informuota apie Konkurencijos tarybos sprendimą arba bent apie tai, kad jis neišvengiamai bus priimtas, bei apie Konkurencijos taryboje vykstančią procedūrą.

98 Be to, daugelis Konkurencijos tarybos sprendime nurodytų aplinkybių, išdėstytų šio teismo sprendimo 64 ir 65 punktuose, ir neatsižvelgiant į tai, kaip jos bus įvertintos nagrinėjant bylą iš esmės, liudija sprendimo dėl patikrinimo naudai. Taigi negalima daryti išvados, kad Komisija faktiškai ignoravo šį sprendimą, arba manyti, kad Komisija turėjo paaiškinti, kodėl, nepaisant šio Konkurencijos tarybos sprendimo, vis dar reikalingas patikrinimas.

99 Iš to išplaukia, kad negalima manyti, jog Komisija rūpestingai ir nešališkai neištyrė visų reikšmingų bylos aplinkybių arba kad tirdama šias aplinkybes ji padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Komisijos kontaktai su Konkurencijos tarybos pranešėju ir AOL negali sukelti abejonių dėl tokio vertinimo, nes nebuvo nustatyta, jog Komisija būtų pažeidusi savo pareigą rūpestingai ir nešališkai ištirti visas reikšmingas bylos aplinkybes.

100 Atsižvelgiant į visus pirmiau nurodytus argumentus, antrasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

101 Ieškovė tvirtina, kad pagal EB 253 straipsnį Komisija privalo motyvuoti savo sprendimus. Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, ji privalo aiškiai bei

nedviprasmiškai atskleisti sprendimo pagrindimą, kad leistų suinteresuotiems asmenims sužinoti, kodėl priimta priemonė, o Teisingumo Teismas galėtų atlikti nagrinėjamos priemonės teisėtumo kontrolę.

102 Tačiau, ieškovės nuomone, ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas. Jame nenurodytos priežastys, leidžiančios nepaisyti nacionalinės procedūros dėl tų pačių aplinkybių, nukrypti nuo Konkurencijos tarybos konstatavimų ar manyti, kad patikrinimas yra būtinas ir proporcingas. Be to, jis nepagrindžia išvados, kad Konkurencijos tarybos sprendimas nepanaikina patikrinimo priemonės, dėl kurios buvo priimtas sprendimas, būtinybės ir proporcingumo, jame šis sprendimas neminimas ir jis prieštarauja esminėms faktinėms aplinkybėms. Taigi ieškovė neturėjo jokios galimybės suprasti tokios griežtos priemonės kaip nagrinėjamas patikrinimas pateisinimo. Todėl tuo Komisija pažeidė savo pareigą motyvuoti, ir ginčijamas sprendimas turėtų būti panaikintas.

103 Komisija atsako, kad Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalis apibrėžia sprendimo dėl patikrinimo pagrindimo reikalavimus, numatydama, kad jame nurodomas patikrinimo objektas ir tikslas. Be to, pateiktas pagrindimas tenkina teismų praktikoje dėl Reglamento Nr. 17 14 straipsnio 3 dalies, kurios tekstas iš esmės atitinka Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį, nustatytus motyvavimo reikalavimus. Be kita ko, Komisija neprivalėjo kvalifikuoti pažeidimo arba pateisinti savo sprendimą, atsižvelgiant į visas faktines aplinkybes, kurios galėtų išplaukti iš nacionalinės institucijos sprendimo dėl apsaugos priemonių. Be to, pagrindimas, kurį Komisija privalo pateikti sprendimo dėl patikrinimo adresatui, neapima faktinio jos turimų duomenų vertinimo. Dėl nesančios nuorodos į Konkurencijos tarybos sprendimą Komisija pažymi, kad tai nėra reikšminga, nes negali turėti neigiamos įtakos nei ieškovės galimybei suprasti ginčijamą sprendimą, nei jos gynybos priemonėms, nei Pirmosios instancijos teismo atliekamai kontrolei.

104 Galiausiai, Komisija negali būti verčiama konkrečiai pateisinti savo vertinimo dėl tikslingumo pradėti tyrimą arba tai, kaip konkrečioje byloje ji pasidalija funkcijomis su nacionalinėmis institucijomis.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

105 Pareiga motyvuoti individualų sprendimą, bendrai išplaukiančia iš EB 253 straipsnio, siekiama suteikti Bendrijos teismui galimybę vykdyti sprendimo teisėtumo priežiūrą ir suteikti suinteresuotam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas yra pagrįstas arba galbūt jis turi trūkumų, dėl kurių jo teisėtumas gali būti ginčijamas, patikslinant, kad šios pareigos apimtis priklauso nuo nagrinėjamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių (1984 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Instituut Electronenmicroscopie*, 185/83, Rink. p. 3623, 38 punktas ir 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Corsica Ferries France prieš Komisiją*, T-349/03, Rink. p. II-2197, 62 ir 63 punktai).

106 Kalbant apie Komisijos sprendimus dėl patikrinimo primintina, kad Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalis apibrėžia esminius elementus, kurie turi būti išdėstyti tokio sprendimo motyvuose. Tačiau šio sprendimo 68 punkte jau buvo konstatuota, kad šios nuostatos pažeidimas nebuvo įrodytas, nes atsižvelgiant į ieškovės pateiktus duomenis Komisija, be kita ko, neprivalo pateisinti savo sprendimo atlikti nurodytą patikrinimą.

107 Iš to išplaukia, kad ieškinio pagrindas dėl nepakankamo motyvavimo turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

Šalių argumentai

108 Ieškovė tvirtina, kad remiantis teismų praktika tyrimo priemonės , kurių nusprendžia imtis Komisija, turi būti proporcingos ir būtinos palyginti su siekiamu

tikslu. Darant prielaidą, kad Komisijos siekiamas tikslas buvo patikrinti, ar dešimt *Wanadoo* 2004 m. sausio ir vasario mėnesiais pradėtų teikti pasiūlymų buvo EB 82 straipsnio draudžiami grobuoniškų kainų taikymo veiksmai, buvo neproporcingai pasinaudota įgaliojimais atlikti patikrinimus, kuriuos Komisijai suteikia Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalis. Didelį kiekį informacijos dėl su nagrinėjamais pasiūlymais susijusių pajamų ir sąnaudų jau buvo gavusi Konkurencijos taryba ir nebuvo kilęs jokio pavojaus, kad kurie nors duomenys bus sunaikinti ar nuslėpti. Šią informaciją taip pat buvo galima gauti mažiau ribojančiais būdais nei patikrinimas.

109 Be to, ginčo procedūra parodė, kad tai, jog *Wanadoo* kompensuos savo nuostolius, taigi labai mažai tikėtina, kad, kaip įtariama, taikomos grobuoniškos kainos, ir jos turi išstūmimo poveikį. Esant tokioms sąlygoms, inkriminuojamų aplinkybių kvalifikavimas pagal EB 82 straipsnį nebuvo užtikrintas, ir patikrinimas nebuvo būtinas ar proporcingas atsižvelgiant į jo tikslą nustatyti pažeidimą, net jei šis patikrinimas būtų buvęs sėkmingas.

110 Ieškovė priduria, kad Komisija nenurodo priežasčių, dėl kurių *Wanadoo* pateikti skaičiai negalėjo būti patikrinti mažiau ribojančiomis priemonėmis nei patikrinimas, pavyzdžiui, pavedus ekspertui atlikti techninę analizę. Dėl Informacijos, susijusios su galimais ketinimais sukelti išstūmimo poveikį, Komisija nepateikė nė vienos nuorodos, leidžiančios nustatyti, jog ji buvo gavusi duomenų, parodančių, jog nagrinėjami pasiūlymai yra strategijos, apriboti konkurentų veiksmų laisvę ir sumažinti jų užimamą rinkos dalį, dalis. Iš to ieškovė daro išvadą, kad ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas dėl proporcingumo principo pažeidimo.

111 Komisija atsako, kad proporcingumo principas reikalauja, jog Bendrijos institucijų teisės aktai neviršytų to, kas yra tinkama ir būtina siekiamų tikslų įgyvendinimui. Sprendimo dėl patikrinimo proporcingumas priklauso nuo preziumuojamo pažeidimo sunkumo, nuo tikimybės, kad patikrinimas leis gauti patikimų duomenų

dėl šio pažeidimo buvimo ir nuo veiksmingumo, kurio galima tikėtis iš tokio patikrinimo ir iš kitų tyrimo priemonių palyginimo. Atsižvelgiant į šios bylos duomenis ir visų pirma į aplinkybę, kad Konkurencijos taryba mažiausiai dalį savo gautos informacijos įvertino kaip neatitinkančią tikrovės, šio principo buvo paisoma.

112 Be to, iš teismų praktikos išplaukia, kad Komisijos pasirinkimas tarp sprendimu nurodyto patikrinimo ir kitos, mažiau ribojančios tyrimo priemonės priklauso tik nuo būtinybės atlikti tinkamą tyrimą, atsižvelgiant į konkretaus atvejo ypatumus, ir nereikalauja ypatingų aplinkybių buvimo.

113 Komisija priduria, kad ieškovės teiginys, jog Komisija negali atlikti patikrinimo, nes ankstesnis sprendimas dėl tos pačios įmonės buvo priimtas nesiimant tokios tyrimo priemonės ir ji apsiribojo nurodymu atlikti patikrinimą tik įmonės patalpose, neturi pagrindo.

114 Galiausiai, ji tvirtina, kad ji gali susidaryti nuomonę dėl galimo pažeidimo buvimo tik remdamasi nuodugniu tyrimu ir kad bet kuriuo atveju ieškovės pateikti argumentai dėl preziumuojamo pažeidimo esmės prieštarauja Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktikai.

115 Ginčijamu sprendimu tik siekiama suteikti Komisijai galimybę surinkti duomenis, reikalingus galimam Sutarties pažeidimui įvertinti. Dėl šios priežasties jis nėra neproporcingas palyginti su siekiamu tikslu, visų pirma todėl, kad preziumuojamo pažeidimo pobūdis, apimantis ir tyčios elementą, leidžia manyti, jog duomenys, galintys įrodyti sunkų pažeidimą, dažniausiai laikomi užslėptose vietose ir yra pakankamai didelis jų sunaikinimo ar nuslėpimo pavojus.

116 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad ieškinio pagrindas dėl proporcingumo principo pažeidimo yra nepagrįstas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

117 Proporcingumo principas, vienas iš bendrųjų Bendrijos teisės principų reikalauja, kad Bendrijos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nustatytiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (1990 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Fedesa ir kt.*, C-331/88, Rink. p. I-4023, 13 punktas ir 2005 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-180/00, Rink. p. I-6603, 103 punktas).

118 Su nagrinėjamu atveju susijusioje srityje, proporcingumo principo paisymas reikalauja, kad numatytos priemonės nesukeltų neproporcingų ir netoleruotinų nepatogumų atsižvelgiant į nagrinėjamu patikrinimu siekiamus tikslus (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 29 punkte nurodyto sprendimo *Roquette Frères* 76 punktą). Vis dėlto Komisijos pasirinkimas tarp patikrinimo, atliekamo paprastu pavedimu, ir patikrinimo, nurodyto priėmus sprendimą, priklauso ne nuo tokių aplinkybių kaip ypatingas situacijos sunkumas, ypatinga skuba ar absoliučios diskrecijos būtinybė, o nuo būtinybės atlikti tinkamą tyrimą, atsižvelgiant į bylos ypatybes. Todėl, jeigu sprendimo dėl patikrinimo tikslas yra tik leisti Komisijai surinkti būtinus duomenis, siekiant įvertinti galimo Sutarties pažeidimo buvimą, toks sprendimas nepažeidžia proporcingumo principo (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 59 punkte nurodyto sprendimo *National Panasonic prieš Komisiją* 28–30 punktus ir 29 punkte nurodyto sprendimo *Roquette Frères* 77 punktą).

119 Iš esmės būtent Komisija turi įvertinti, ar reikia gauti informacijos, siekiant nustatyti konkurencijos taisyklių pažeidimą, ir net jei ji jau disponuoja nuorodomis ar net pažeidimo įrodymais, Komisija gali teisėtai manyti, kad būtina nurodyti atlikti papildomus patikrinimus, leidžiančius jai tiksliau nustatyti pažeidimą ar jo trukmę (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 1989 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Orkem prieš Komisiją*, 374/87, Rink. p. I-3283, 15 punktą ir 29 punkte nurodyto sprendimo *Roquette Frères* 78 punktą).

120 Visų pirma nagrinėjamu atveju ginčijamas sprendimas skirtas tam, kad būtų gauta informacijos dėl kainų politikos, kurią taiko ieškovė, siekiant įvertinti galimą Sutarties pažeidimą. Ginčijamame sprendime iš tikrųjų pažymėta, kad Komisija jau turi tam tikros informacijos apie šią politiką. Vis dėlto, remiantis teismų praktika, ji turėjo teisę pabandyti gauti papildomos informacijos ir visų pirma informacijos apie strategiją apriboti konkurentų veiksmų laisvę ir sumažinti jų užimamą rinkos dalį, ir vargu ar galima manyti, kad ši informacija, jei ji buvo, galėjo patekti į Komisijos rankas kitaip nei atlikus patikrinimą. Antra, turint omenyje tai, kad ieškota informacija apėmė duomenis, galinčius parodyti galimus ketinimus išstumti konkurentus, siekiant tinkamo bylos tyrimo, buvo galima sprendimu nurodyti atlikti patikrinimą, kad būtų užtikrintas šio patikrinimo efektyvumas. Trečia, patikrinimas, nurodytas ginčijamu sprendimu, buvo atliekamas tik įmonės patalpose, nors Reglamentas Nr. 1/2003 tam tikromis sąlygomis leidžia tikrinti ir kitas patalpas, įskaitant tam tikrų atitinkamos įmonės darbuotojų būstą. Atsižvelgiant į šiuos argumentus, neatrodo, kad šioje byloje Komisija veikė neproporcingai palyginti su siekiamu tikslu ir taip pažeidė proporcingumo principą, nes sprendimu nurodyto atlikti patikrinimo pasirinkimas buvo adekvatus, atsižvelgiant į bylos ypatumus.

121 Ieškovės pateikti argumentai negali pakeisti šios išvados. Pirmiausia, jau buvo konstatuota, kad Konkurencijos tarybos sprendimas nepatvirtina ieškovės nuomonės dėl netikrumo, susijusio su įtariamų veiksmų egzistavimu, ir todėl neleidžia atmesti Komisijos ginčijamame sprendime išdėstytos prielaidos, kad ieškovė galimai taiko EB 82 straipsniui prieštaraujančius tarifus. Tai, kad vėliau Komisija, priimdama

sprendimą dėl bylos esmės informacijos, kurią jį būtų gavusi per nagrinėjamą patikrinimą, pagrindu, galbūt nebūtų galėjusi įrodyti grobuoniškų veiksmų, neturi reikšmės, nes toks negalėjimas neleidžia daryti išvados dėl nurodyto patikrinimo netinkamumo. Ginčijamame sprendime taip pat bendrai nurodoma, kad Komisija įtaria ieškovę taikant EB 82 straipsniui prieštaraujančius tarifus, o šios nuorodos savaime pakanka patikrinimui pateisinti.

122 Antra, kaip išplaukia iš nurodytos teismų praktikos, aplinkybės, kad Komisija jau turėjo tam tikrų duomenų, parodančių, jog ieškovė taiko EB 82 straipsniui prieštaraujančius tarifus arba kad juos jau buvo surinkusi Konkurencijos taryba, ir todėl jie galėjo būti perduoti Komisijai, nepakanka išvadai, kad ginčijamas sprendimas yra neproporcingas. Teismų praktikoje pripažįstama Komisijos teisė ieškoti papildomų duomenų, net jei ji jau turi surinkusi pažeidimo egzistavimo požymių.

123 Trečia, ieškovė nepagrįstai teigia, kad Komisija nepateikė jokių nuorodų, leidžiančių pripažinti, kad ji buvo gavusi informacijos, parodančios, jog nagrinėjami pasiūlymai buvo konkurentų išstūmimo plano dalis. Viena vertus, ginčijamame sprendime aiškiai nurodoma, kad ši prielaida grindžiama Komisijos gauta informacija, o, kita vertus, Komisija tokiame sprendime, kaip ginčijamas, neprivalo detalizuoti duomenų ir nuorodų, kuriomis grindžiamas šis sprendimas (dėl Reglamento Nr. 17 žr. 29 punkte nurodytos sprendimo *Roquette Frères* 62 punktą).

124 Iš to, kas pasakyta išplaukia, kad reikia atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą.

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida

Šalių argumentai

125 Ieškovė teigia, kad, ginčijamame sprendime teigdama, jog šiuo metu visa Prancūzijos ADSL rinka yra nepelninga, nors 2004 m. gegužės 11 d. Konkurencijos tarybos sprendime, apie kurį Komisija negalėjo nežinoti, duodama suprasti, kad pakankamai didelė prieigos prie interneto paslaugos teikėjų dalis dirba rentabiliai ir vienas paslaugos teikėjas šiame sprendime teigia dirbantis pelningai, Komisija yra padariusi akivaizdžią vertinimo klaidą. Taigi Komisija išdėstė neteisingus faktus dėl esminio klausimo ir taip neatsižvelgė į grobuoniškų kainų draudimo tikslą, t. y. konkurentų eliminavimą. Todėl ginčijamame sprendime yra akivaizdi vertinimo klaida, ir dėl to jis turėtų būti panaikintas.

126 Komisija atsako, kad ji turėjo informacijos, pagrindžiančios tvirtinimą, jog visa Prancūzijos ADSL rinka yra nepelninga ir kad jai bet kuriuo atveju pakako prieiti prie išvados, kad jos turimoje informacijoje yra pakankamai rimtų požymių apie galimą pažeidimą, kurios nagrinėjamu atveju leistų jai manyti, jog tam tikri nauji pasiūlymai buvo siūlomi už žemesnę kainą nei jų sąnaudos.

127 Tokiomis aplinkybėmis, Komisijos nuomone, šiam ieškinio pagrindui negalima pritarti, nes, net jei toks tvirtinimas būtų neteisingas, jis negalėtų turėti neigiamos įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui. Viso sektoriaus pelningumo rodikliai nepriskiriami tiems kriterijams, kurie yra reikšmingi konstatuojant dominuojančią padėtį užimančios įmonės taikomų kainų grobuonišką pobūdį. Pirmiausia, teismų praktika pripažįsta, kad kainų, kurios yra žemesnės už kintamųjų sąnaudų vidurkį, buvimas leidžia preziumuoti taikomų kainų išstūmimo poveikį. Be to, remiantis ieškovės teiginiu, šiuo atveju grobuoniškumas būtų konstatuotinas tik jei visi konkuruojantys ūkio subjektai veiktų su nuostoliais ir jiems visiems kiltų pavojus

būti išstumtiems. Tačiau negalima atmesti galimybės taikyti EB 82 straipsnį kainų politikai, nukreiptai tik į dalį konkurentų, ką patvirtina Konkurencijos tarybos sprendimas. Galiausiai, Konkurencijos tarybos sprendimo sakinys, kuriuo remiasi ieškovė, iš tikrųjų susijęs tik su dalimi nagrinėjamų pasiūlymų bei tarifų ir, kadangi Komisija bet kuriuo atveju turėjo priešingos informacijos, ji turėjo teisę priimti sprendimą remdamasi įvairių turimų liudijimų patikimumu. Be to, bet kuriuo atveju čia kalbama apie klausimus, susijusius su pažeidimo esme, į kuriuos galima atsakyti tik atlikus nuodugnų tyrimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

128 Ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, tačiau, pagrįsdama šį teiginį, apsiriboja nuoroda į vertinimą išdėstytą Konkurencijos tarybos sprendime. Tačiau šis sprendimas susijęs tik su prašymu taikyti apsaugos priemones, ir todėl negalima atmesti galimybės, kad iš esmės išnagrinėjusi bylos medžiagą Konkurencijos taryba priims kitokį sprendimą. Be to, negalima manyti, kad Komisiją saisto faktinių aplinkybių vertinimas, kurį atliko nacionalinė institucija, remdamasi tam tikrais duomenimis, nes negalima atmesti galimybės, kad Komisija turi kitokių duomenų, kaip tik leidžiančių padaryti kitokią nei šios institucijos išvadą. Iš ginčijamo sprendimo taip pat išplaukia, kad Komisija turėjo duomenų, pagrindžiančių teiginį, kurį šiuo atveju ginčija ieškovė.

129 Atsižvelgiant į Bendrijos institucijų aktų teisėtumo prezumpciją (1994 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš BASF ir kt.*, C-137/92 P, Rink. p. I-2555, 48 punktas), reiškiančią, kad tas, kuris remiasi tokio akto neteisėtumu, turi pateikti atitinkamus įrodymus, ir atsižvelgiant į tai, kad, išskyrus nuorodą į sprendimą, dėl kurio pirmiau buvo nuspręsta, kad jis nėra įtikinantis, akivaizdi vertinimo klaida nebuvo įrodyta.

130 Todėl penktąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

131 Dėl to, kas išdėstyta pirmiau, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

132 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Paskelbta 2007 m. kovo 8 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

H. Legal